

ШУМАДИНЪА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ И. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 60.

ЦРНЫЙ ПРОСІЯКЪ.

(Продужено)

Ове просто срдачне речи, кое бы свакогъ госта у замку Рембри на смей навеле, быле су као одговоръ на Ђленине мисли. Она се ніе збогъ тога упрепастила. Они лажу, кои говоре, да е невиность страшљива. Кабирство стрепи или претвара се да стрепи; чистота срца пуна е поуздана. Ђлена неодговори ништа; али она е повторила у свомъ срцу речи:

„Како ћемо мы срећни быти!“

„Вы іоштъ незнате.“ рекне Ксавіе, „я садъ нестоимъ самъ у свету; я имамъ почитовати и любити споменъ отца, я имамъ име — —“

„Знаменито име?“ пресече му брзо речъ господична.

На ово питањ стегне се младићу срце, као да бы га ледена рука додирнула.

„Ніе.“ одговори онъ.

Ђлена уздане. —

„Не збогъ мене прошапће она, „я, я бы ваше име любила, ма да е какво.“

„Фала!“ викне Ксавіе. „Ахъ колико се може у едномъ секунду страдати! Я мишля већ — — но опетъ варао самъ се. О, ияду пута фала!“

Онъ узме руку Ђленину, кою ова ніе узтезала. Онъ приповеди садъ свою Историю; али не више съ онымъ одушевленіемъ, кое га е пређе оживљавало. Ђдна едина речъ быяше довольна, да му духъ порази, а ова речъ већ е изговорена была. Санъ е одлетіо испредъ дѣйствительности.

„Ахъ, господична“, рекне наипосле Ксавіе, „будући я то тако ватрено желимъ, зато се и усућуемъ надати се! —“

Ђлена застане и за еданъ тренутакъ замисли се.

„Я незнамъ.“ рече после дугогъ ћутаня, „я незнамъ

какву намъ е будућность Богъ одредіо; али я васъ любимъ, Ксавіе, и любићу васъ довека.

Ксавіе падне на колена. Ђлена му пружи руку смешећи се и одважно, кою онъ поспе съ полюбцыма.

„Устаните,“ рекне она, „мы смо обручени. Я нећу моћи быти ваша супруга, али зато нећу быти и никогъ другогъ.“

Ксавіе притисне рукама срце, као да е хтео ублажити нѣгово лупанѣ. Онъ непаће речій, коима бы исказао свою радость или свою благодарность. Ђлена се наслони опетъ на нѣгову руку и обое се врате у замкъ ћутаюћи.

Мећутимъ Нептунъ неспушташе изъ очію баштена врата. Онъ вребаше.

Наипосле се догоди, што е очекивао. Госпоя одъ Рембри силазаше низъ басамаке, наслонѣна на Карала.

У онай царъ, кадъ су пролазили покрай Нептуна, прилегне овај на землю и употребивши ону дивлю окретность црица, кою е у млађе године често упражнявао, пузіо е за нѣима као змія. Нѣгово мицанѣ не издаваше никаквогъ шума; онъ е тихо пузіо по ледини, употребляюћи свако дрво и свакій цбунъ за свой заклонъ. Госпоя одъ Рембри неударил истимъ путемъ коимъ нѣни гости; при свршетку алее окрене се заедно съ Караломъ на равну ледину на кое средини подизаше се високій цветнякъ георгина.

„Овде,“ рекне она, „видимо издалека кадъ ко долази, и овде моћи ћете ми се изговорити Каралу.“

„Я ништа већма нежелимъ“, одговори овај. „Я бы то већ пре учиніо быо, да ніе вашъ синъ у наша кола сео. — Али шта то шушти?“

То быяше Нептунъ, кои се быо у цвеће завукао. „Ніе ништа“, рекне Маркиза.

Предосторожни Каралъ растури витке стабљике овога на моди цвећа; али онъ неспази ништа друго, во црну, недвижаму масу, по свой прилицы нанешено љубре.

Кадъ се удаліо, црна се маса поче двизати и Нептунъ управи своѣ очи на разговарајуће се, кријући своју главу у найгушће лишће.

„Заиста ніе ништа“, рекне Каралъ, дошавши къ Маркизи, „но пре него ли дођемъ на стварь, дозволите ми милостива госпоіо, нешто да васъ уытамаъ. Ёсте ли іоште еднако одважни терати до крайности?“

„Іоштъ пытате!“ викне Маркиза яче. „Нисте л' приметили, да е господињ одъ Рембри безобразногъ скитницу са собомъ довео у колима?“

Ёсте, приметіо самъ“, одговори ладно Каралъ.

„У своимъ колима“, повтори госпожа одъ Рембри; са собомъ и съ Ёленомъ! — на место да могъ сина узме. — Нисте ли приметили, да докъ смо годъ ели, маркизъ е целу пазливостъ своју само нѣму покланяо?“

„Ёсте“, рекне Каралъ іоштъ еданпутъ.

„И ніе ли садъ башъ овај Ксавіе кодъ Ёлене?“

„Заиста ёсте.“

„И вы ме іоштъ пытате, да л' ѣу приступити крайнимъ средствама? Време е Каралу! Ако ме неослободитъ одъ нѣга, то ѣе се мой сянъ свогъ иманя лишати.“

„Ове ѣу га ноћи убити“, рекне Каралъ съ приметномъ ладнокрвносћу.

Нептунъ савъ уздриѣ се. Нѣгова неопредѣлна зебня ніе му представляла ову найвећу опасность.

Маркиза немогаше одма одговорити; но спусти главу. Была е нерешителна, или баръ се тако претварала. Али наскоро остави на страну овај бесполезанъ стыдъ; она се охрабри и рече неиздавајући при томъ никаквогъ другогъ чувства, осимъ немирногъ любопытства.

„Како ѣешъ то извршити?“

„Мачемъ ѣу га пробости“, одговори Каралъ.

Нептунъ се увати за срце; еръ се бою да га лупанъ срца неизда.

„Вы ѣете му спремити преноиште на краю левогъ крила“, рекне Каралъ; „тамо!“ —

Онъ прстомъ показа на последний прозоръ нѣме именованогъ крила. Просіякъ е ово приметіо.

„Учвиніѣу“, проумла госпожа одъ Рембри.

„Нема ли каква друга обитаема соба у ономъ крилу.“

„Ніедна.“

„Е, то е добро. Я ѣу прозоръ провалити, сать и новце му узети. Сутра ѣе се казати, да су лопови ушли у замакъ.“

„Несрећниче!“ помысли црнаць, коме е срце дрктало одъ ярости.

„Ты си добаръ слуга Каралу.“ рекне Маркиза, пруживши му руку. „Ради, као што говоришь, па ѣешъ довольно быти награђенъ.“

„Я на то, рачунамаъ“ одговори мулатъ съ онымъ истымъ ладнымъ и тихимъ гласомъ, каквымъ е говоріо у целой овой беседи.

Воздухъ быаше густъ и буранъ; яки црни облацы на краю црвенкасти превуку се преко неба и почне већъ киша прскати. Маркиза хтеде далъ ићи, али Каралъ безъ околичена увати е за руку, и рекне іой съ двозначеимъ осмейкиванѣмъ:

„Молимъ, станите милостива госпоіо, іоште нисамъ свршио.“

„Шта ѣете ми іоштъ казати? промуца Маркиза.“

Каралъ се мало прибере.

„Я ѣу вамъ казати милостива госпоіо“, продужи онъ „да на васъ изъ дубльине душе мое мрзимъ. Вы сте вашу наданномъ власть злоупотребили; стали сте ми помогъ на прси, и кадъ самъ потомъ моіо за милость, вы одговористе на мою молбу горкимъ свирѣпимъ смешенѣмъ. — Садъ захтевате одъ мене да будемъ злочинаць. Добро. Я самъ на то готовъ; я за тимъ и чезнемъ; еръ ѣе ово злочинство мое ланце разкинути.“

„Ёсть, Каралу“, пресече му речъ Маркиза съ ласкателнымъ смешенѣмъ, после овогъ дѣла быѣешъ слободанъ; заклинѣмъ ти се.“

„Шта е вама заклетва, милостива госпоіо? Вы умете лагати, и едва веруете да има Бога. — Я захтевамъ ёмство.“

„Имаѣете ёмство.“

(продужеѣе се)

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

СРБІЈА.

„По гласу „Званичны Новина“ постављенъ е досад. Професоръ Богословіе Сава Сретеновићъ за Архивара Попеч. Внутр. Дѣла; Протоколита, Архиваръ и Регистраторъ Оддѣленія Грађевине, Димитріе Михайловићъ за другогъ Рачуноводителя истогъ Оддѣленія; а на нѣгово место млађій Писаръ Начал. Окр. Београд. Стеванъ Ранковићъ; на овога место досад. Канцелиста Попечит.

Внутр. Дѣла Стеванъ Лукићъ; на овога пакъ место Практикантъ истогъ Попечительства Павле Павлићевићъ; досадан. експедиторъ Попечительства Живоинъ Стояновићъ за Рачуноводителя заведенія Економско-Топчидерскогъ; на нѣгово место досад. Писаръ Нач. Окр. Краг. Арсеніе Туцаковићъ; а на овога место по своіой молби Писаръ Среза Моравскогъ Окр. Рудничк. Алекса Филиповићъ; далъ на овога место млађій Писаръ Нач. Окр. Ужичкогъ Живоинъ П. Козелиць; на нѣгово место мла-

ђиј Писарь Среза Параћинскогь Окр. Њупрійск. Живко Милновѣвић; саданій Писарь Нач. Окр. Беогр. Крета Стойковић за Секретара Начали. Окр. Крагуевачкогь, а на овога место Писарь Среза Посавскогь Окр. Шабачкогь Владимирь Лазаревић; на овога место млађиј Писарь Начал. Окр. Крагуев. Никола Марковић; на овога пакъ место млађиј Писарь Среза Ясеничк. Окруж. Крагуев. Атанасіе Петровић; и на послѣдку Милошъ Тодоровић Практикантъ Совѣта и Миланъ Васић Практикантъ Попечит. Внутрен. Дѣла, за Канцелисте истогь Попечительства. — Къ томе постављенъ в Канцелиста Попечительства Правосудія, Аћимъ Димитриѣвић за Экспедитора Попечительства Правосудія и Просвѣщенія.

ТУРСКА.

У Цариграду 22. Юниа. — Пелисѣ-а и лорда Кодрингтона очекую овде сутра съ Крима.

Вице-Адмираль Салиѣ-паша одлази у Енглеску, да тамо купи машине за три ратне лаѣе.

Пређашњи руски консули сви се враћаю на свое старо мѣсто у Турској; Порта е даль дозволила, да се у Турској установе јошть три нова грчка консулата.

Грдный брой Француски коня продать е, и то кое правительству турскомъ, кое пакъ изъ слободне руке.

Комисія, коя ће испитати дѣло убиства познате грчке дѣвојке у Варни, започеће сутра свое јавне сѣднице. Членови те комисіе есу: Везиѣ-Еѣнди Неѣиб-Еѣнди, Кабули-Еѣнди, бригадний ѣенераль Омеръ-паша и т. д.

У Цариграду 18. Юниа. Великій Везирь Али-паша стигао е 16. Юниа у Цариградъ на едномъ лойдскомъ пароброду, и отишао е одма Султану на подворенъ, одъ кога е врло лепо и благовопително примљенъ быо. Доцније примао е онъ посѣте министра, дипломатскогь тѣла т. д.

„Журналь-де Константинопль“ обявлюе два дописа, о којима вели, да ѣй е добио непосредно изъ Черкеске. Првы сдржава описаніе неприятельскогь нападаня Руса на Черкезе, рачунаюћи одъ десетогь дана после заключеня мира овамо. А другій дописъ гласи овако.

„Каймакаму великогь везира.

Посланицы, кое су долеподписани пре некогь времена њговомъ царскомъ престолу оправили, вратили су се натрагъ, и донели намъ и саобштили ваше заповѣсти, кое смо мы съ радосћу и благодарносћу примили. Мы смо се молили вышнѣмъ творцу, да онъ владоцу подари дугій животъ и да све њгове желъ испуни. Исто тако дознали смо и вашу заповѣсть, да се Сеѣер-паша има вратити у Цариградъ. Но мы смо се едногласно одлазку њговомъ противили, а противићемо се томе и у будуће. Сеѣер-паша происходи изъ едне старе и отмѣне породице наше землѣ и есть еданъ одъ најплеменитиј членова нашегь народа. Онъ е у свако доба мећао свой животъ на коцку за службу нашегь правительства и за нашу вѣру. Мы смо се дакле њговомъ одлазку противили, да бы онъ и у будуће нашу судьбину дѣлио. У дружеству съ њиме и подъ њговымъ заповѣстима мы ћемо радо сви до едного изгинути. Посланицы наши,

кои су нашемъ владоцу однели наше тврдо увѣренъ и волю, да се мы никадъ нећемо одъ њгове владе отргнути, и да мы нећемо примати друге поглаваре, но оне, кое намъ онъ постави, налазили су се онда башъ у Цариграду, кадъ смо мы заклетву положили, да останемо стални и вѣрни овомъ нашемъ заключеню и намѣри. Садъ се сабрало насъ око 50.000, да ту заклетву наново положимо, мы ћемо се иѣ — заклетве — тврдо придржавати до истребленя черкескогь народа, и у томе смо мы едногь истогь мыслѣня са Сеѣер-пашомъ. У осталомъ мы ћемо се повиновати заповѣстима вашимъ, и у колико намъ буде могуће, радићемо о сѣдненю и тесномъ скопчаню наше землѣ, руковођени одъ Сеѣер-паше, коме ћемо се неограничено повиновати.“

(Слѣдуе 51. подпись)

Изъ Цариграда являю, да е тамо заключено увести жандармерию по начину Францускомъ. Корпусъ ове жандармеріе, кажу, да ће се довести на 60-80.000 (?) момака. Момцы за ову службу быће узети исклучително изъ войске, и при избору имаће се призренъ нарочно на дуговремену службу и на посведочену предъ неприятельмъ храбрость. — Да ће саюзници јошть пре истеченія Юниа месеца съ турске землѣ повући се, о томе више нема сумњ. — Као што се чуе, опредѣленъ е Лордъ Литонъ Булверъ, да заступа Енглеску у комисіи, постављеной за престроенъ подунавски княжества.

Напротивъ тога потврђуе се са своју страна вѣсть, да ће заузимањ Грчке чрезъ западно войску и даль трајати, и да ће шта више тамошня войска јошть и умложена быти.

Вице-краль поклоніо е за пострадавшие одъ поплаве у Француской 30.000 Франака.

— Изъ Цариграда являю, да ће Кибризли паша, кои е за време бавленя Али-паше у Паризу одправляо привремено дужность великогь везира, отићи одъ стране турскога двора на свечаность крунисаня цара Александра у Москву. Но њгово званично наименованъ слѣдоваће текъ онда, кадъ се одпочну дипломатски одношеня између Русіе и Турске.

— Г. Бутенѣвъ, рускій посланикъ у Цариграду, очекуе се тамо око половине Юлиа месеца.

РУСИЯ.

Изъ Хелзингфорса являю подъ 17. Юниемъ слѣдуюће: Прекюче после подне стигао е великій князь Николаѣвић, братъ цара Александра, на првой фрегати „Рурикъ“ у наше казукаште. Юче такође дошао е ѣенераль Тотлебенъ, онай славный бранитель Севастополя на пароброду „Смѣлый“. Данасъ е прегледао великій князь у присутствіи ѣенерал-губернера Берга и ѣенерал-ађутанта Тотлебена утвѣеня на Свеаборгу и батеріе око њи, а такође я выдаюћу се болвицу на Седернесу и после 7. сатій у вече отишао е. Данасъ е више труппа войске навезло се одавде и отишло у Русію.

— Као што приватна извѣстія являю, оставили су саюзници 10. Юниа Крчъ. Руси су Енглезе тогь дана на свима странама изменили. Войске су една другу приятельски поздравиле и укрштале баряке. Руси су ен-

глеске офицере добро прочастили, и руска воєна музика одпратила е одлазеће Енглезе до места навожая. Последњи 700 люді одъ 71 хохландске регемента, понајвише изъ Крча, на „Пасифику“ дошли су у Мамту.

— У Петербургу 23. Юнія. Као што се чує, данъ крунисаня царскогъ іоштъ ніе точно опредѣленъ. Царъ ће обявити данъ у кои ће крунисанъ бити, а што е крунисанъ одложено, томе е узрокъ, што се надаю многимъ гостима, кои ће на крунисанъ у Москву доћи.

— Адмиралъ Мелтинъ, кои е прошле године заповедникъ у Николаеву быо и на утврђеняма радіо, добыо е одпустъ на дуже време, одкуда се видя, да су сва та утврђеня већ сасвямъ свршена.

Г Р Ч К А.

Атина 24. Юнія. Проектъ закона о месечној пензії одъ 1200 драхмій бывшемъ Министру Маврокодату при-

мљанъ у Камерама. Као што се дознає, одговоріо е енглескій посланикъ на протестацію грчкогъ правительства противу заузимања Грчке одъ енглеско-француске войске, наводећи да то неиде на мешанъ у њинове унутрашнѣ послове, него да се уклоне рђави умисли, противу Турске; чимъ то престане, онда ће престати и заузимањ Грчке одъ стране енглеске и француске.

А М Е Р И К А.

По єдномъ приватномъ писму изъ Гренаде, кое е у американскомъ листу „Нью-Йоркъ-Хералду“ изишло, признаю е правительство Коста-Риканско Валкерову владу, и понудило се платити Валкеру ратне трошкове.

О Г Л А С И.

Многи одъ Г. Г. скупителя писали су нѣмъ, да њиовимъ пренумерантима свима безъ изузетка **Шумадишкѣ** и далъ шалъмо, а они ће новце послати по прилици. На овоме осниваюћи се мы шалъмо іоште данашній и идућій брой и у остала места свима пренумерантима; а ко нехтедне држати далъ, нека неотворене новине о д м а врати.

(2—3) Подписаный продаємъ изъ слободне руке кућу мою, коя постои у сокаку између комшиа съ єдне стране г. Голуба Ђорђевића терзіе а съ друге стране г. Ђорђа Николића трговца. Кућа е зидана одъ тврдогъ матеріяла, а на єдномъ бою са 4 собе и 1 куйномъ са зиданимъ шпархердомъ и подрумомъ на своду. Иста кућа лежи на 2 сокака. Кои бы желіо купити исту кућу, нека се изволи погодбе ради кодъ Милоша Карастояновића пријавити.

У Београду 30. Юнія 1856.
Д. Богоевићъ.

(2—3) Подписаный продаємъ изъ слободне руке мою кућу одъ дрвеногъ матеріяла на Зереку кодъ Баракли-паміе лежећу, коя е свуда унаоколо зидомъ опасана. У авліи ове куће има шупа за дрва и друге потребе, аръ за коня, а тако исто и куйна са єдномъ собомъ. Она лежи до речене паміе а са своју остала страна

иду сокаци. Плацъ има у дужини 15 фатій, у ширини съ єдне и друге стране 4 и по фата и 2 шуха. Ко има волю купити, нека ми се погодбе ради пријави.

У Београду 2. Юліа 1856.

Милоє Јвнићъ,
Магазациа на малой пјаци спрочу
Тоскине кафане.

(3—3) Долеподписаный продає плацъ свой, идући топчидерскимъ путемъ поредъ пиваре, кои има съ лица ширине 10 фатій, дужине 40 фатій, съ добромъ оградомъ заграђенъ, и лежи између комшиа г. Якова изъ Рущва и г. Холупъ Пемака. Кои бы имао волю купити га, нека изволи погодбе ради долеподписаномъ пријавити се.

У Београду 21. Юнія 1856.

Милоє Божићъ,
Членъ Апел. Суда I. Одъа.

Кои бы кадъ потребовао кола за провозъ и шетню, нека се изволи явити Вићентију Станисављвићу, у Читалишту. (6—6)

Стенцишта се отвараю:

1. При Суду Окр. Чачанск., надъ целимъ иманьмъ а) поч. Ђоке Ђурковића изъ Рилице, до 3. Августа. б) поч. Антонія Радовановића изъ Врбе, до 8. Августа.

2. При Суду Окр. Рудничк. надъ иманьмъ поч. Панте Илійћа изъ Вранчића, до 2. Августа.

3. При Суду Окр. Валъвск., надъ масомъ а) поч. Николе Станковића изъ Палежа, меанц., до 2. Августа; б) Стояна Лазића, бећара, родомъ изъ Босне а у Звечкой живившегъ, до 5. Септ. в) Николе Јовановића, Мушице, бећара изъ Уба, до 13. Авг.; г) надъ целимъ иманьмъ поч. Николе Калабе изъ Уба до 16. Августа.

4. При Суду Окр. Подрин. надъ масомъ Петра и Тадіе Јвнића изъ Лознице, до 2. Августа.

5. При Суду Окр. Шабач. надъ масомъ поч. Косте Настића, изъ Шабца, до 1. Августа.

6. При Суду Окр. Пожар. надъ целимъ иманьмъ пок. Милоша Стокића изъ Брадараца, до 8. Августа.

Продаваће се на лицигацији:

1. У Дрежнику Окр. Ужичк. добра Петра Андрићћа, 15. 16. и 17. Юнія.

2. У Смедереву, добра поч. Крсте Петковића, 9. 10. и 11. Юліа.

3. У Стар. Ацибеговцу, Окр. Смедер. добра Милентија Матића, 9. 10. и 11. Юліа.

4. У Јрушицама. Окр. Крагуєв. добра Славка Богосављвића, 17. 18 и 19. Юліа.

5. У Мрчаевцима Окр. Рудничк. добра Арсенија Симовића, 16. 17. и 18. Юліа.

6. У Београду, къ маси почив. Цветка Павловића сайцие принадлежећа меана съ плацемъ у циганској малипостоєћа, 5. 6. и 7. Юліа, а єданъ плацъ съ кућомъ на Дортиолу 9. 10. и 11. Юліа.